

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий кошунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Вівторок,

11 березня 1980 року

№ 31 (2759).

Ціна
2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

ВІД ЗНАЧКА ГПО

Під час Всесоюзного місячника оборонно-масової роботи, присвяченого 62-й річниці Збройних Сил СРСР, у місті Світловодському майже щодня проходили спортивні змагання серед допризовної молоді, в усіх дтсаафівських організаціях улаштовували поєдинки з військово-прикладних видів спорту. Перед початком стартів юнаки рапортували ветеранам війни, своїм наставникам про те, як вони складають заліки з фізичної та військово-технічної підготовки, як учасники охорони зоряні кордони рідної Батьківщини.

«Від значка ГПО — до олімпійської медалі» — під таким девізом нині працюють комсомольські та фізкультурні активісти Світловодського заводу чистих металів, де є чемпіони міста і області з багатоборства ГПО, де кожен комсомолец, беручи соціалістичні зобов'язання до 110-річчя з дня народження В. І. Леніна, дав слово не тільки мати високі показники у праці, а й стати значківцем ГПО, спортсменом-розрядником. Такий вимір і у спілчан Кіровоградського техучилища № 4, тресту «Кіровоградсьбуд». Бо правильно зорієнтувалися комітети комсомолу, фізкультурні активісти колективів: вони вважають своїм обов'язком допомогти майбутнім воїнам здобути високий фізичний і духовний гарт. Мета у них передусім така — добитись масовості, подбати про якісний показник у вихованні юнаків.

Кілька днів тому в Олександрівському районі закінчилася першість області із зимового багатоборства ГПО серед команд товариства «Колос». Зроблено новий крок від масовості до майстерності. Двадцять учасників цих поєдинків виконали нормативи кандидатів у майстри спорту, стільки ж чоловік стали першорозрядниками. Серед кандидатів у майстри — учениця Новгородківської середньої школи № 2 Лідія Васильченко. Виступаючи в групі багатоборців за нормативами ступеня «Сила і мужність», комсомолка Васильченко стала чемпіонкою обласної ради «Колоса». І це завдяки тому, що в її школі цілий рік без пауз тривають старті спортсменів усіх вікових груп.

А ось спортсмени Голованівського, Петрівського, Новомиргородського районів не змогли досягти бажаної висоти — більшість із них не мала залікових очок під час складання нормативу з кульової стрільби. Отже, доводиться знову робити висновок, що на обласні змагання їхали не кращі багатоборці, які постійно тренуються, а випадкові «кандидати» до збірної району. І тепер у зазначених районах рідко доводяться змагання за програмою нормативів комплексу ГПО. Чекають теплих днів інструктори по спорту, фізоргі і комсоргі. А потім, коли розвесниться, знову скажуть: «Ніде тренуватись, ніде складати нормативів». А якщо їхні вихованці поклинуть на весняні старті, що проводитимуться в районних центрах чи в Кіровограді, то програш гарантований.

Досі не налагожено цілої роботи груп ГПО в колективах фізкультури Онуфріївського, Добровеличківського, Кіровоградського районів, у спартаківських організаціях області. Юнаки і дівчата, склавши один норматив, скажімо, з кульової стрільби, більше не повертаються до нього, чекають, поки випаде нагода вийти на старт у спортзалі чи на стадіоні.

Отримати значок ГПО — не самоціль. Вигрєс тільки той, хто продовжує вдосконалювати свою майстерність і після одержання золотого значка ГПО. Не вряхували цього, наприклад, вихованці «Колоса» з Новоархангельського, Маловисківського, Знаменського районів, тому їхні колективи фізкультури по впровадженню комплексу ГПО торік посіли останні місця в області.

У резолюції XXIII з'їзду ЛКСМУ записано: «Одне з найважливіших завдань комітетів комсомолу — розвиток фізкультури і спорту, залучення всієї молоді до складання нормативів Всесоюзного комплексу ГПО». Тож комсомольські активісти області мають спільно з фізкультурними працівниками повести за собою юнаків і дівчат, які повинні здобути ще вищий фізичний гарт. Це особливо важливо саме тепер, коли вся країна готується до Олімпіади-80. Не чекаючи вказівок зверху, в кожній комсомольській організації, в кожному колективі фізкультури треба згуртувати молодь, перевірити її готовність до складання нормативів, прореквізувати попередні поєдинки перед змаганнями з багатоборства ГПО — в кожному класі, в кожній бригаді, в кожному цеху.

Стати значківцем ГПО, чемпіоном міста, району з багатоборства ГПО — значить подарувати собі багаторість, прокласти шлях у великий спорт.

НА ПОКЛИК
«ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

ШАХТАРІ — ЮВІЛЕЮ

Шахта «Верболозівська» виробничого об'єднання «Олександрівугілля» успішно справляється із завданнями нинішнього року по видобутку бурого вугілля. На підприємстві діяльно готуються до Всесоюзного комуністичного суботника, виявляють можливість і резерви, щоб збільшити вихід палива. Так, за період з першого квітня до ювілею В. І. Леніна його буде видобуто три тисячі тонн понад план.

Високий рубіж вирішили подолати у день суботника комсомольсько-молодіжний колектив гірничих робітників очисного виробництва, очолюваний майстром Анатолієм Леонідовичем Лагіним. Він видасть нагору 1000 тонн бурого вугілля, що більше, ніж у звичайну зміну.

Під час «червоної суботи» на «Верболозівській» трудитимуться 70 комсомольців.

В. КВІТКА,
секретар комсомольської організації шахти «Верболозівська».

ДОПОМОЖЕ ОЩАДЛИВІСТЬ

300 друкарських електронних машин «Ятрань» зійде з конвеєра під час Всесоюзного комуністичного суботника на Кіровоградському заводі друкарських машин. Вці цехи і відділи підприємства працюватимуть у цей день на заощадженні електроенергії, якої вже мають з початку року більше 70 тисяч кіловат-годин. У рух за економію і бережливість включилися понад 2 тисячі комсомольців заводу, всі молоді виробничники.

В. КОНОВАЛЕНКО.

ЖИВЕШ НА СЕЛІ — ЗНАЙ ТЕХНІКУ!

І РОСТИ, І СІЯТИ

У постанові «Про проведення Всесоюзного огляду технічної підготовки сільської молоді, прийняті ЦК ВЛКСМ, Міністерством сільського господарства СРСР, Міністерством меліорації і водного господарства СРСР, Державними комітетами СРСР по виробничо-технічному забезпеченню сільського господарства та по професійно-технічній освіті, наголошується на широкому залученні юнаків і дівчат до руху за оволодіння сільськими технічними професіями, на поліпшенні якості технічної підготовки сільської молоді, підвищенні кваліфікації і професійної майстерності молодих сільських трудівників.

Про те, як ці питання вирішуються в колгоспі «Первое мая» Маловисківського району, розповідає бригадир першої тракторної бригади господарства Василь Никифорович ШАМАРІН.

10 березня в області почалася ударна Ленінська вахта комсомольців і молоді. Вона триватиме до 17 березня.

Юнаки та дівчата Кіровоградщини! Трудовими рекордами, успіхами у навчанні ознаменуйте кожен день ударної вахти. Нехай вони стануть початком нових досягнень.

Зустріч поколінь

Ким бути? Це запитання хвилює кожного випускника. Зустрічі з людьми різних професій допомагають учням вибрати серед багатьох одну найулюбленішу. Тому з таким зацікавленням готувались учні Добровеличківської середньої школи-інтернату до зустрічі з передовиками сільського господарського виробництва, педагогами, лікарями свого району. Затамувавши подих, слухали вони розповіді Героїв Соціалістичної Праці — механізатора колгоспу «Правда» С. Я. Єзена, ланкової із колгоспу імені XXII з'їзду КПРС О. В. Ринської, почесного механізатора, наставника молоді з колгоспу імені Ульянова Я. Г. Кошухаря, трактористки перших повноних років А. І. Конотієнко.

Однією з найпочесніших назває свою професію агроном колгоспу «Дружба» Є. О. Смілянська. Він запевнив, що їхнє господарство і надалі підтримуватиме шкільні зв'язки зі школою-інтернатом. Обрати їхню професію закликали учнів нормувальники О. Ю. Ганковська, доярка-чотиритислічниця Валентина Мартинюк, інженер районного вузла зв'язку В. П. Голубничий, хірург райлікарні В. А. Танцюра, вчителька І. К. Русова.

Школярі вручили гостям пам'ятні сувеніри.

Л. ГНІДЕЦЬ.

Нині у механізаторів удосталась роботи на ремонті техніки, на тваринницьких фермах. А ще потрібно вдосконалювати технічну і теоретичну підготовку, поглиблювати знання з агротехніки. Механізатори, які керують сучасними машинами, прагнуть до знань — складової частини майбутнього успіху. Тому і йдуть щосуботи до місцевого Будинку культури на всеобщу беруть участь у цікавих заняттях, що їх проводять спеціалісти господарства і району, викладачі Олександрівського сільського професійно-технічного училища № 7. Те, що заняття цікаві, повірте мені на слово. Бо і я (маю стаж роботи у бригаді понад чверть сторітня), і досвідченіші механізатори відвідуємо їх із задоволенням. Тепер, наприклад, нас цікавлять технологія вирощування кукурудзи індустріальним методом, нова техніка, яка буде застосовуватися при цьому. У колгоспі створено дві спеціалізовані комсомольсько-молодіжні ланки, які очолює Павло Степанов і Михайло Балашов. А довірили нову справу молодим тому, що вони у нас висококласні спеціалісти.

[Закінчення на 2-й стор.]

АТЕЇСТИЧНІ ЧИТАННЯ

Гайворонський райком ЛКСМ України, центральна районна бібліотека та середня школа № 2 спільно розробили тематику атеїстичних читань.

Тут бесіди, огляди літератури, обговорення робіт художників, книг на антирелігійну тему. Серед запланованих на лютий — листопад зходів — бесіда «В. І. Ленін — непримиренний борець проти релігії», читачська конференція по книзі М. Євдокимова «Грішниця», обговорення книги Ю. Усиченка «Чорний хрест», літературний вечір «Письменники-земляки проти релігії».

ДІАЛОГ З ТОВАРИШЕМ ЛЕНІНИМ

„ОБІЦЯЄМО ЖИТИ ЧЕСНО“

«Добрий день, дорога редакціє! Надсилаю тобі свою замітку, — пише нам учень восьмого класу Івангородської середньої школи Олександрівського району Петро Мізерний. — «Твої мрії збулися, Іллічу!» — так я сказав би, якби зустрів Володимира Ілліча. Обов'язково показав би йому своє красиве село, школу, розповів би про наших передовиків колгоспу, моїх учителів. А ще розповів би про свою вдячність Л. І. Брежнєву і всьому урядові нашої Батьківщини за все хоро-

ше, що вони зробили для дітей, за наше щасливе життя, за голубе безмарне небо».

Винувачення в ці рядки і разом з юним комсомольцем переїмається гордістю за свою країну, за людей, що живуть на її неосянжених просторах. Щастя жити у вільній Країні Рад подарував нам В. І. Ленін, вождь усього людства, наймудріша людина у світі.

«Ленін. Уперше я почув це слово, коли була ще зовсім маленькою, — так починає свого листа Віта

Клименчук, учениця п'ятого «В» класу середньої школи № 19 м. Кіровограда. — Мені подобалося довго роздвигатися малюючи, з яких Ілліч привітно усміхався до мене. І до сі пам'ятаю розповідь мамі про нього і його добрі справи. А коли піросла, то дуже любила читати і слухати оповідання про Леніна, сама із задоволенням розказувала зі сцени складені про нього вірші. Я подякувала б Володимиру Іллічу за нашу віслю країну, де немає поділу на багатих та бідних, за безплатне навчання, за нашу світлу, чудову школу, де нас учать бути гідними своєї країни».

Про дитинство з болгарськими друзями, допомогу в'єтнамським школярам коштами, які їхня школа отримала від зібраного металодому, свій відпочинок у піонерському таборі «Червоні вітрила» розказує Леніну учень четвертого класу цієї ж школи Сашко Гирба. А Татяна Брайловська, яка навчається в шостому «В» класі середньої школи № 13 м. Кіровограда, милулого літа їздила за півтислицю до «Артеку». «Я

розповісти тобі, Іллічу, що таке «Артек»? Це заквітчані гірська, чіткий дріб сарабана, дзвінкі голоси дітей у червоних гачастуках. «Артек» дарує кожному по небу, кожному — по морю, кожному — по сонцю. Щедро. Назавжди. І носить він твоє ім'я, рідний вождю. Носить з честю і гідністю». А ще Татяна побувала недавно на Красній площі Москви, в Мавзолеї В. І. Леніна. Віддав столицю нашої Батьківщини і п'ятикласниця Новгородківської середньої школи № 1 Олег Саула. «Ті лічені хвилини в Мавзолеї зостануться в моєму житті найсвітлішими, найпам'ятнішими», — пишуть вони.

Безтурботне дитинство. Партія та уряд Радянського Союзу велику увагу приділяють вихованню підліткового покоління. Але не всі діти на планеті діти — привілейований клас. Там, де править капітал, їм змаленку доводиться заробляти на шматок хліба. І це болить усім, від кого одержує нині листи редакція. «Для чого ведуть гонку озброєнь правлячі кола США, чому вони намагаються встановити

свою владу в Афганістані та Ірані, нащо прагнуть розмістити ядерну зброю в Західній Європі? — обурюється шестикласниця Новгородківської середньої школи № 1 Іра Воякова. — Хай би вони краще подумали про наших ровесників у своїй країні, які теж хотіли б мати «Артек», безплатне навчання, лікування, мирні сонячні будні. Ми, радянські діти, про це не турбуємося».

Незабаром усе прогресивне людство святкуватиме 110-річчя з дня народження В. І. Леніна. Наподегліво готуються до цього дня піонери і комсомольці Кіровоградщини. Вони рапортуватимуть Іллічу про свої добрі справи. Від імені всіх школярів області кіровоградців Юра Тарнаєвський (десятирічка № 13, шостий «А» клас) запевняє:

«Володимире Іллічу, Ваш ювілей ми відзначимо ударним навчанням. Обіцяємо жити чесно, працювати багато, міцно любити безмежну й щасливу землю, ім'я якої — Радянський Союз!»

У слухачів комсомольського політгуртка при Новгородківському райвиконкомі відповідальна поря — вони готуються гідно зустріти ювілей В. І. Леніна, біографію якого детально вивчають нинішнього року. В цьому їм допомагає пропагандист Михайло Федорович БАБІЧЕВСЬКИЙ — їхній наставник, друг і порадник.

Фото В. ГРИБА.

І РОСТИ, І СІЯТИ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

У колгоспі вирішено питання механізаторських кадрів, працюють вони у дві зміни. Бо ж щороку після закінчення Злиської середньої школи № 1 в колгоспі залучаються працівники з двох десятків хазяців-випускників. Ідуть вони в основному в тракторні бригади, де їм відразу ж доручають новенькі машини. Чому відразу? Ще в школі учні досконало вивчають механізаторську справу, влітку під час канікул працюють поруч зі старшими.

Пам'ятається такий випадок. Влітку в один із екзаменаційних днів прийшов у бригаду учень. «Чому не в школі?» — запитали ми. Відповів, що хоче працювати на тракторі, у полі. Довелось секретареві парткому колгоспу Леоніду Гнатівичу Колодієву відвезти хлопця на екзамен, який той склав успішно.

Дехто може сказати: «Ну й що тут такого? Не хотів учитися, то й прийшов». А в бригаді цей панич розціпив як вияв потягу до техніки. Приємно, що вчителі, спеціалісти, механізатори — наставники

зуміли привчити школярів любові до рідного села, до бригадних справ. Але питання в бригаді стоїть так: приходять лише кілька закінчених школи. Приймемо із задоволенням і свідченнями про здобуття професії, а хто — щоб одержати її безпосередньо в колективі. Підвищення якості технічної підготовки перших не знімається з порядку денного. Лише з нашої комсомольсько-молодіжної бригади ходять на навчання 40 хлопців. Як уже згадувалося, працюють вони на нових тракторах і комбайнах. Це навіть вигідно господарству. По-перше, молоді охочі сидять за кермо машини, яка щойно із заводського конвейера. Погодьтеся, на такій приємній роботі, захищаючи цим самим однопілітків і дітей («Дивись, он Микола яким гарним і потужним «кошем» керує. Мені б такого»). По-друге, подовжується амортизаційний строк служби старих машин. Механізатори за це одержують надбавку до зарплатки і не спішать будь-що одержати новенькі Т-150 чи сівалку СМПН-8. Бо добре розуміють — на покій тех-

ніці повинні працювати молоді. Незабаром у господарство надійде К-700. Погано теж збирається до речі комусь із молодих, певно, з ланки по випрошуванню кукурудзи індустріальним методом. А для того, щоб доручити, треба ж і вчити. На це й спрямовані зусилля правління колгоспу «Первое мая», парткому, комітету комсомолу найбільшої в районі комсомольської організації.

Про це свідчить хоча б такий факт: сімдесят процентів механізаторів колгоспу — хлопці віком до тридцяти років; комсомольці зобов'язалися у нинішньому році випрошувати індустріальним методом на кожному із 750 гектарів 60 центнерів кукурудзи. Наш колектив вже довгий час очолює соціалістичне змагання серед бригад району.

Так що турбот у нашої колгоспної молоді достатньо: працювати, постійно вчитися, щоб завжди бути на високому професійному рівні. До цього й спонукає постановка «Про проведення Всесоюзного огляду технічної підготовки сільської молоді».

В. ШАМАРІН,
бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади № 1 колгоспу «Первое мая» Малиовисівського району.

А ЯК ВІДПОЧИВАЄТЕ ВИ?

ПОКИ у Великій Северинці виростає новий будинок культури, молоді їздили прозодити дозвілля з Лозуватки та Оситняжкы.

Перше село за чотири кілометри, туди й пішки можна добратися, а друге трохи далі. Та якщо вдома скучно, то й десять кілометрів — не відстань. Сідали хлопці і дівчата на останній автобус, що ходив із Кіровограда позаякне село, і їхали в Оситняжку. Бо там і самодіяльність краєц, і місцеві аматори сцени часто виступають з концертами, і ганці двічі на тиждень влаштовують, і кіно щодня крутять. А ще спортивний зал при клубі для них був зідчинений так само, як і для місцевих. Назад, додому, добирались хто як міг: ін-

госпу імені Ульянова Вірою Крадожон я зустрілася в бухгалтерії правління. Лист її не здавався.

— Усе тут правильно, — сказала вона, прочитавши лист. — Будинок культури працює незадовільно.

Про справи у клубі я довідалася від голови виконкому сільської Ради С. П. Мартиненка.

— У клубі нині постійно працюють хористки, вокальний гурток і духовий оркестр. Своїх керівників у нас нема, тому доводиться запрошувати з Кіровограда. В кожному з трьох гуртків двічі на тиждень за графіком проходять заняття.

Хто ж їх відвідує? Мені дозволило бачити, як на чергову репетицію сходились жінки явно некомпос-

будинку культури навіть шаховий турнір влаштувати нікому.

Комсомольського секретаря це мало цікавило. Ніяких заходів культурно-масової та спортивної роботи в організації не планують. Віра Крадожон живе в Лозуватці, а у Великій Северинці приїжджає лише на роботу, в будень. З часу відкриття нового будинку культури вона не брала участі в жодному заході, які тут проводились, не цікавилась, чи дивляться комсомольці фільми, чи читають літературу в бібліотеці, чим взагалі вони живуть. Таке ж бездіяльне й бюро. Більше того, бібліотекар Олена Нертик (вона теж, до речі, живе не у Великій Северинці), яка очолює сектор культурно-масового виховання, навіть здивувалася, коли їй сказали, що вона член бюро комсомольської організації.

Питання організації дозвілля молоді двічі розглядали на пленумах Кіровоградського райкому комсомолу у зв'язку з постановою ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи», і ні разу комсомольську організацію колгоспу імені Ульянова навіть не покритикували. Виходить, задоволені її роботою. А молоді села на чергових звітно-виборчих комсомольських зборах байдуже голосували за минулорічного безініціативного ватажка на будень.

— Як відпочивають юнаки і дівчата колгоспу імені Ульянова, ми ще не цікавилися, бо там тільки недавно відкрили новий будинок культури, — єдиний аргумент, яким відбувся другий секретар райкому комсомолу Олександр Осипов.

У розмові зі мною голова колгоспу М. М. Коновалов сказав:

— Соціальна психологія визначає, що в кожному соціальному колективі є два лідери: формальний і неформальний. Наша комсомольська організація має першого, другий же не визначився. В цьому, мабуть, і вся біда.

Невже це справді так? І чи довго доведеться комсомольцям Великої Северинки чекати, поки з'явиться серед них лідер, справжній ватажок?

В. БОНДАР.

СЕКРЕТАР НА БУДЕНЬ

ді проголосують популярні машини, іноді упростилося якогось місцевого шопфера. Частіше — трохи нагромаджені спортивними змаганнями і веселі — дружною юрбою аже близькопівночі добиралися у Велику Северинку пішки.

Тим-то їздили «з краєц села», мріяли про те, що і на їхній аулиці колись та буде свято, бо щороку ж обіцяли закінчуємо спорудження Будинку культури.

Догаєнько будували, майже десять років. «Тепер нам буде весело, — думали северинці, — тепер до нас ходитимуть із Лозуватки та Оситняжки. Іхнім-бо культурним закладом аж ніяк не порівнятися з нашим». Та минав час, а з сусідніх сіл до них так ніхто й не навідався. Більше того, молоді Великої Северинки сама перестала потягатися до свого красеня Будинку культури, їздити вона й сьогодні до сусідів. Чи ж став би хтось бити ноги в зимову негодю до чужого села, якби вдома було кому організувати відпочинок юнаків і дівчат? Зрештою це їх обурювало, і вони написали до редакції листа, який і привіз мене у Велику Северинку.

Із секретарем комсомольської організації кол-

мольського віку: працівники бухгалтерії, відділення зв'язку, вчителі восьмирічної школи. А в колгоспі зайняті сорок хлопців і дівчат віком від 19 до 26 років. Утрое більше молодих жителів Великої Северинки нааачаються чи працюють в обласному центрі. І ніхто з них участі в художній самодіяльності не бере.

А може, молоді прагне, аби її розважали? Чи вона безініціативна, байдужа до всього? Виявляється, ні. Торік, літом, художня агітбригада, членами якої були комсомольці колгоспу, часто давала концерти перед живцями в полі, успішно виступала на районному огляді. Організувала її теперішній директор Будинку культури Тетяна Кравченко. Ще кілька років тому юнаки за селом розчищали місце для футбольного поля, на власні кошти придбали деякий спортивний інвентар і пропадали там допізна. Тоді у них був організатор. Тепер же вони їздять на заняття секцій боротьби, волейболу, інших видів спорту в Оситняжку, нишком відстоюють честь свого села на змаганнях, які там проводяться. Бо у спортивний зал Велико-северинської восьмирічної школи їх не пускають, а в

ПОЧЕРК
НОВАТОРА

КНІВ, 7 березня. (Кор. РАТАУ Т. АРКУШЕНКО). Рекордний темп у виробництві продукції взяла оператор машинного доїння з радгоспу «Шиньківка».

Ферма, де працює Антоніна Прокопівна, нагадує промислове підприємство. Тут усі операції виконуються швидко, чітко і строго за графіком. Менш як дві хвилини потрібно, щоб з допомогою потужної установки «Тандем» виділи

кожну корову. Сучасне устаткування в поєднанні з високою майстерністю, знанням зоотехнічної науки допомагає операторів успішно обслуговувати одну з найбільших у республіці груп тварин — 160.

мира Москаленка робиться прямо-таки приголомшливий висновок про те, що учень: «Особливих захоплень не має. Механізатор буде добрий».

І цю характеристику скріпили своїми підписами люди, які щодня пояснюють своїм вихованцям (і з цим я не сумніваюся), що сьогоднішній механізатор — це людина не тільки технічно освічена, а й така, що має певні естетичні смаки, широкі духовні запити. Адже молодий спеціаліст несе на село ще й духовну культуру.

Механізатор — це не крок сталевих коней, це — творець нашого багатогранного сьогодення, будівник завтрашнього дня.

В усіх цій сумній і жорстокій історії дивує: ще один нюанс. Ні на другий, ні на десятій день, навіть через місяць, а сталося це в ніч на 26 січня нинішнього року, жоден із хлопців — учасників розпрази над собаками не поспішив до їхніх господарів, щоб хоч вибачитись. Невже ці підлітки не почували за собою вини? Почували. Ссорились? Можливо, й так. Але ймовіріше інше: боялися.

Боялися сумних очей пенсіонерки (йї вже вісімдесят років) А. Г. Москаленко, уважного й презирливого погляду В. П. Пастушенка, відповіді М. Скрипниченка та інших односельців, у яких вони «господарювали» дрючками тієї ночі. Боялися і власної совісті. Адже тепер, хоч і надто вже пізно, вона постоїла перед кожним із них отим німим докором у скляних собачих очах, що світився німим запитанням: «За що?»

Я не хочу робити ніяких висновків, та зони, мабуть, у цьому матеріалі й не потрібні. Краще за мене їх зроблять сліди органі і громадські організації. А також самі читачі. У мене немає ніякого бажання моралізувати, зайвий раз нагадувати про вірність собаки (пам'ятаєте, про це писала свого часу «Комсомольская правда»), доводити, що іноді ми своїм чотириногим друзям завдаємо не тільки дозбою... Не тільки...

Колись я вчитав у книзі історію про одного собаку, що в гірській місцевості ніс досить незвичайну службу. Під час заметілі, коли в горах заносило снігом дорожки і стежини, він вирушав на розшуку потерпілих мандрівників. Після знаходження під заметом замерзаючу людину, відгрибав її лапами, зігрівав власним тілом, витягував з-під снігу.

Так він урятував чужу людину. Врятував від неминулої смерті. Але розв'язка настала несподівано і закінчилась трагічно. Якийсь чотириногий рятівник вигріб з-під снігу замерзаючого солдата. І коли той прийшов до пастуха, він побачив перед собою морду візгарки, то сприйняв її за вовка. Вихопивши зброю, солдат вистріляв у свого рятівника і вбив його...

Кажуть, тому собаці поставили пам'ятник.

В. ГОНЧАРЕНКО,
спектор «Молодого комунара»,
Вільшанський район.

На знімку: третьокурсниця Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, Ленінський студент Алла ПАШОЛОК.
Фото В. ГРИБА.

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

Синтез
двох
театрів?

Місіс Бенні в розпачі: не стало старенької няні. Де тепер шукати іншу для її неслухняних дітей?

Раптом легендарний подих вітру — в небі з'являється парасолька. Ось вона ближче, ближче — і зупинилась над землею біля воріт. А за хвилину на подвір'ї, де бешкетують Джейн і Майкл, заходить Мері Поппінс із парасолькою в руках...

Так почалася в Кіровоградському обласному театрі ляльок вистава за п'єсою Б. Заходера і Д. Медведєва «Мері Поппінс повернеться».

Нова няня виявилась незвичайною. Вона розуміє мову собачок, випускає на волю жайворонка, якого посадила в клітку пихата й набридла своїми постійними повчаннями місіс Ендрю. А головне — з нею так весело й цікаво!.. Та ось сердита Ендрю вимагає, щоб Мері Поппінс перестала виховувати дітей місіс Бенні і забиралася геть з її дому. Де це чувано, щоб няня поводитися зі своїми вихованцями майже як з рівними! Джейн і Майкл хвилюються: неже Мері Поппінс, яку вони вже полюбили, залишить їх?

Вистава триває, і маленькі глядачі, яких теж запрошено на здачу, затамували подих:

— Що переможе — добро чи зло?

Артисти лялькового театру чи не вперше масово виступили перед широким, створивши своєрідний синтез театру ляльок і театру юного глядача. Саме такий синтезований театр дуже потрібний підліткам, котрі вже починають втрачати цікавість до лялькового, але ще не підготовлені сприймати вистави драматичного театру.

«Мері Поппінс повернеться» — дебют молодого режисера Юрія Жеребцова,

Вистава ця не тільки для дітей, а й для тих дорослих — дідуся і бабусь, татів і мам, — які привели своїх малюків до театру. Адже не може не хвилювати їх тема виховання дітей. І п'єса вже завоювала серця і маленьких і дорослих глядачів. Сприяє цьому все: і чудова, з якою надзвичайною легкістю, дитячою безпосередністю гра артистів. Світлани Новак (роль Джейн) і Тамари Осауленко (роль Майкла), цікаве художнє й режисерське вирішення вистави (художник-постановник В. Остапенко). Тільки одна поява на сцені гротескної ляльки місіс Ендрю викликає в залі хвилю сміху. А сцена прощання Мері Поппінс із Джейн і Майклом на тлі згаслого голубого неба під звуки журливої музики і стихлого шуму вітру створює зворушливий ліричний настрій.

І все ж роль Мері Поппінс (артистка Галина Черняк) зіграно трохи нервово, суперечливо. Майже впровадила усієї вистави героїня якась загадкова, трохи снідається на червоні щоденні, котра може зробити що завгодно, і раптом під час конфлікту з місіс Ендрю вона стає безпорадною, наче дитина, навіть трохи нервово... Або ж мама — місіс Бенні. Хоча вона й виходить на сцену кілька разів, але сказати про неї щось крім того, що вона зневажена, важко. Схожа більше на віддану-гувернантку, яку вперше поставили до розбещених дітей, аніж на маму.

У п'єсі є два гротескних образи — місіс Ендрю (лялька) і місіс Ларі (просто актор). Обидва вони належать до табору негативних персонажів, і тому, щоб підкреслити це, мабуть, доцільно було б і місіс Ларі зробити цікавою, гротескною лялькою, такою, як місіс Ендрю...

І все ж, незважаючи на ці зауваження, вистава сприймається просто чудово. Хай буде то маленький чи дорослий глядач, який приїде до Кіровоградського театру ляльок, — жоден не лишиться байдужим.

В. БУБІР.

Умільці ростуть
в училищі

За розвиток технічної творчості дитини другого ступеня ВДНГ СРСР нагороджено Вінницьке міське профтехучилище № 4. У навчальному «Профтехосі» експонувався експонат, який ілюструє досягнення мікроелектроніки, жартує названий «Гербікоником». Машинка може рухатись лісовими стежками, заболоченими ділянками, сипучими пісками, береговими мілинами.

Триколісний експрес, для якого були використані вузли і деталі мотоцикла і моторолера, розвиває швидкість до 60 кілометрів на годину і транспортує 180 кілограмів вантажу. Від нього

го не відмовляється зв'язкиці, геологи, агрономи, чабани, лісники.

Залученню підлітків до творчого пошуку приділяється велика увага в багатьох профтехучилищах республіки. До послуг юнаків і дівчат понад 400 громадських конструкторських бюро, технічних станцій, клубів і гуртків. Тільки торішній раціоналізатор і винахідник виготовили науково приладдя, інструменти і пристрої, оригінальних конструкцій і розробок на суму понад 600 тисяч карбованців.

Кор. РАТАУ.

ВАРВАРСТВО

випускаючи на морозне повітря трьох неповнолітніх приречених — Сергія Климова, Юрка Шаповала і Володимира Москаленка. Перед цим хлопці разом з гостинним господарем хильнули по кілька келишків самогону і тепер вирішили провітритись...

Як нерідко буває в подібних ситуаціях, спершу їх повело ліворуч, потім праворуч, і нарешті, вони опинилися на дзвінковому льоду замерзлого ставу. Морозне глибоке небо біло тарілкою місяця. Хмільний туман у голові. І вербовий дрючок, що потрапив до рук Юрка Шаповала. Все кликало до «подвигу», до чогось незвичайного.

Десь на безлюдній сілській вулиці загавкав собака і стих.

— Де це? — ніби у себе спитав Шаповал. — Неспиється звірюці.

— У Скрипниченка, — запобігливо пояснив Москаленко. — Злющий пес.

— А ми його зараз успокоїмо, — ухилився Юрко і багатозначно виважило у руці бука.

До садби Скрипниченка йшли швидкою ходою, як люди, що раптом побачили перед собою мету, яку будь-що потрібно здійснити. Оковита ступіла в їхні скроня найсміливішими думками і розспала по жилах збуджуючі іскри невимовного «героїзму».

Вони не чули, як юна співачка все так само благоголюще перекочувала дорослих людей, що він дуже занятний, Совсем еще глупый, Доверчивый пес.

Приятелі відважно підступили до собачої будки, і, коли пес почав метатися на прив'язі, Юрко Шаповал спокійно й ретельно почав приміряти. Йому хотілося показати своїм друзям, як він покладає з одного удару чотириногого друга людини. І коли визрів момент, Шаповал досить адало зробив свою чорну справу. Про це він у пояснювальній записці сказав так: «Находясь в мене в руках дрючком я ударив собаку по голові. Вона впала на землю і більше не піднялася. Потім ми пішли по селі бити собак, які на нас гавкали».

четвертий, п'ятий, шостий. А ось сьомий забісав в найдавший кутток будки і ніяк не хотів звідти вилізти. Він навіть не гавкав. Боявся подати голос і тільки дрібно тремтів у своїй малозахищеній домівці.

Хлопці заходилися гамселити дрючками і ногами в стінки будки, наказуючи їй господарю:

— Вилезь, миршазий, бо буде гірше!

Куди вже гірше! Врешті-решт Сергій Климов скопив рукою ланцюг і чимдуж потягнув його на себе:

— Все одно витягну. Нікуди не дінешся.

Пес упирався чотирма лапами в землю і мотав головою, намагаючись звільнитися від нашийника. Це йому не вдалося. І за якусь мить Сергій вивогрік свою жертву на подвір'я, з радісною злістю повідомив Шаповала:

— Я ж казав, що витягну. Тепер він буде наш...

Перший удар приголомшив собаку, і він, заточуючись набік, мимоволі похилився до Юрка Шаповала, немов шукаючи у нього захисту. Той відкинув дівряну ногою і в свою чергу вдарив дрючком по її спині. Потім ударив Сергій. І знову — Шаповал.

Пес уже не скавучав і навіть не хрипів. Він лежав серед рідного подвір'я на синьому снігу, що підлігав темною густиною кров'ю. Пес мовчав, і тільки в скляних, широко відкритих очах, звернених до своїх катів, світилося німим докором запитання: «За що?»

А хлопці вже рушили до сусіднього подвір'я. Вони йшли посередніми вулицями, молодцювато розправивши плечі, на яких несли дрючки, забарені кров'ю щойно забитих собак. Приятелі даленіли в кінці нічного села, а над ними десь у морозному зоряному небі лебедів жалісливий, благочинний дитячий голосок:

И бунны и строчки
Заплетали в дугу:
Найдайте собаку,
Найдайте собаку,
Вернись поскорее,
Мой маленький друг!
...Як не дивно, нічого бузівського в їхній зовнішності нема. Більше того, у всіх трьох кремезних

хлопців навіть симпатичні, добродушні обличчя. Обличчя, на яких висіявся перший вус застрашних мужиків. А втім, чому застрашних? Хіба в сімнадцять років людина, яка чинить зло, не розуміє, що робить?

Звичайно, найпростіше всю провину за скоєне звалити на випиту горілку. Але неже дід Семен насильно вилив її хлопцям у рот? І чому повинна відповідати оковита, а не ті, хто її дудлив?

Троє приятелів ніяково переминалися з ноги на ногу перед членами комісії у справах неповнолітніх Вільшанського райвиконкому і намагалися не дивитись в очі своїм батькам та викладачам Голованівського СПТУ-8, які теж бу-

УВАГА: ПІДЛІТОК!

ЕКСПЕДИЦІЯ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» «ПОДВИГ»

ПОЛІТРУК СУХОМЛИНСЬКИЙ

Скільки безприкладних подвигів здійснили радянські вчителі, визволяючи нашу Вітчизну від фашистської нечисті! Скільки їх не повернулося після жорстоких боїв у класи до дітей!...

Сторінки життя вченого-педагога, нашого славного земляка В. О. Сухомлинського, теж обпалені війною. Василь Олександрович працював завучем Онуфріївської школи, коли гітлерівська Німеччина напала на нашу країну. Він одразу пішов добровольцем боронити рідну Батьківщину. Після закінчення курсів політруків у Москві 29 серпня 1941 року відправився на передову. Очолював роту 1241 стрілецького полку 363 дивізії. Воював на Західному і Калінінському фронтах.

9 лютого 1942 року Василя Олександровича було тяжко поранено під Ржевом. П'ять місяців лікарі боролися за його життя. Після лікування комісували. Тяжко переживав це політрук Сухомлинський. Але не зміг сидіти склавши руки, хоча здоров'я й підновило. Він очолював Увинську середню школу в далекій від України Удмуртії, викладав російську мову і літературу. Тут вступив до лав КПРС.

З учнями він регулярно відправляв на фронт бійців скромні подарунки, влаштовував концерти для поранених воїнів.

Чотири роки В. О. Сухомлинському нічого не було

відомо про долю рідних і близьких. Посилав із Увини Україну листи матері, сусідові. А відповіді не було. Як з'ясувалося згодом, рідні були евакуйовані до Намангану.

Нарешті пощастило. В «Комсомольской правде» Василь Олександрович натрапив на прізвище свого товариша — Шашла (Т. М. Шашло — Герой Радянського Союзу, доктор педагогічних наук, нині ректор Київського педінституту імені О. М. Горького). В замітці йшлося про визволення рідної Кіровоградщини. Через газету зв'язався з колегою. Згодом одержав першу звістку від брата Івана.

1944 року В. О. Сухомлинський надіслав матері листа з Увини:

«Ви проводжали мене в липні 1941 р., здається, 17 липня. Ми з Марусяком поїхали до Москви. Його прийняли до Артилерійської академії, а мене направили до Військово-політичного імені Леніна на короткочасні курси політскладу. З Москви я писав багато листів, але не одержав жодної відповіді і вважав, що нікому з вас не вдалося виїхати. У серпні 1941 року я був уже на фронті, під Смоленськом. Тривали запеклі бої... Багато моїх товаришів полягло за Батьківщину... Восени 1941 року я був поранений нещодавно Можайська... У госпіталі в Москві пробув два тижні, і потім знову фронт. Око

праве вдалося урятувати, але бачу ним ще погано. На нозі рана загоїлась швидко. Після поранення я потрапив на Калінінський фронт.

Біля міста Ржева точились жорстокі бої; там мене тяжко поранило. Кулі потрапили в ліву руку і в ліве плече. Я знепритомнів, ледве не замерз — були міцні морози. Кілька днів майже не повертався до пам'яті і опинився на ліжку польового госпіталю. Кілька разів робили операції. Гадав, що не залишусь живим...

Я ніколи не забуду Вас, мамо. Я все віддам, щоб Ви жили спокійно. А ось уривок із наступного листа:

«Стан мого здоров'я нині задовільний, але при поганій погоді болять кістки, багато їх перебито... Дуже замучили операції, які робили мені. Появилось сине волосся... Дуже прошу Вас, дорогі мої рідні, зробіть мені виклик від обласного комітету, і тоді я зможу прийти на рідну Кіровоградщину».

...Василь Олександрович пройшов шляхами війни і після тяжких поранень, виснажений, кволий, знайшов у собі сили вчити дітей, батьки яких громили ворога, наближаючи день Перемоги. Це був справжній громадянський подвиг учителя.

М. ЛИТВИНЕНКО, кр.азнавець.

с. Павлівш Онуфріївського району.

ПОЗАШТАТНИЙ ПОСТ ДАІ

ВІКТОРИНА „ЗЕЛЕНИЙ ВОГНИК“

Юний пішоходе, кожного ранку, ідучи до школи, ти перетинаєш гомінливі міські вулиці, що пульсують вантажними і легковими

ма авто, тролейбусами і мотоциклами. Всі вони поспішають у різних напрямках, беззаперечно підкорюючись автоматичним наказам світлофора.

Але ж і для перехожих теж існують спеціальні правила дорожнього руху. Хто ж із вас їх знає найкраще? В кого око най-

уважніше? Чиї знання можна оцінити найвищим балом?

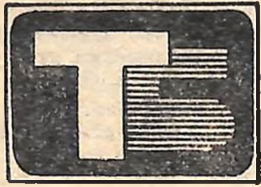
Щоб отримати відповіді на ці запитання, Державна інспекція УВС Кіровоградського обласного комітету і редакція газети «Молодий комунар» запрошують піонерів і школярів області взяти активну участь у вікторині «Зелений вогник», яка проходить в чотири тури протягом березня і квітня цього року.

Переможців — учнів 5—8 класів буде премійовано путівками в республіканський піонерський табір «Молода гвардія», що знаходиться в сонячній Одесі, в цьому ж місті учні інших класів будуть нагороджені цінними подарунками. Отож слідкуйте за нашими публікаціями. Чекаємо листів-відповідей.

Сьогодні пропонуємо вам запитання першого туру:

1. Як називалися перші радянські правила руху? Хто їх підписав?
2. Що появилось раніше — світлофор чи автомобіль? Коли появилось у нас перший світлофор і де?
3. Відгадайте загадку: «Самі не бачать, а іншим підказують».
4. Що означає слова «тротуар» і «дорога»?
5. Хто з пасажирів порушує правила поведінки на вантажних автомобілях? (Див. малюнок!)

Відповіді на ці запитання надсилайте протягом десяти днів з часу опублікування завдань на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакція газети «Молодий комунар», на вікторину «Зелений вогник».

Вівторок, 11 березня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімн настига. 9.05 — В. Черняк. «Справа Боброва». Вистава. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — По Сибіру і Далеким Сходу. Кінопрограма. 15.40 — Шахова школа. 16.10 — Тележурнал «Настанови». 16.40 — Грає уральське тріо баяністів. 17.10 — Телефільм «Мелодія сонячних барв». 18.00 — Ленінський університет мільйонів. «З іменем Леніна». 18.30 — Мультифільм «Колі велможа прокинувся». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Док. телефільм «Вибір варіанту». 19.50 — Чемпіонат світу з фігурного катання. Парне катання. 21.00 — «Час». 21.35 — Зустріч з письменником Ю. Нагібніним у концертній студії Останіно. По закінченні — 23.00 — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — Художній телефільм «Голубка». 2 серія. 16.00 — Новини. 16.10 — К. т. Для малю. «Срібний дзвіночок». (К-д на Республіканське телебачення). 16.50 — «Господарський механізм: особливості і проблеми». 17.00 — Концертний зал «Дружба». 17.30 — «Екран молодих». 17.50 — Док. телефільм «У нас кенігул не буває». 18.00 — Для дітей. «Вперед, охлятай!» 18.30 — «Дебют». Концерт. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Надітра». 20.25 — «День за днем». (К-д). 20.40 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Українські народні пісні. 21.55 — «Старт». По закінченні — Новини.

Середа, 12 березня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімн настига. 9.05 — Фільм «Слон і мотузочок». 9.50 — Клуб кінополювання. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм. 15.25 — Поезія. Г. Містраль. 16.05 — Міжнародні змагання з стрибків у воду «Весняні ластівки». Трамплін. Жінки. 16.30 — Справа московського комсомолу. 17.00 — В гостях у казю. Фільм «Вероніка». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Пошта програм «Час». 19.40 — Фільм «Кавказька полонянка, або Нові пригоди Шуріка». 21.00 — «Час». 21.35 — Ермітаж. Зимовий палац. 23.05 — Сьогодні у світі. 23.20 — Чемпіонат світу з фігурного катання. Чоловіки. Довільна програма.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — «Естрадині мелодії». 10.30 — Художній телефільм «Голубка». 3 серія. 11.40 — «Шістий екран». 9 клас. Українська література. 16.00 — Новини. 16.10 — Для малю. «Срібний дзвіночок». 16.30 — Концерт. 17.00 — Док. телефільм. 17.25 — «Закон і ми». «На народний контроль у дію». 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — К. т. Оголошення. (К-д). 18.20 — К. т. Мультифільм. (К-д). 18.30 — Реклам. Оголошення. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Галузь: досвід, проблеми». 20.10 — К. т. «Народні таланти». Концерт хору Олександрійського електромеханічного заводу. (К-д). 20.40 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм-вистава «Тил» за п'єсою М. Зарудного. По закінченні — Новини.

Друга програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімн настига. 9.05 — АВВГДейка. 9.35 — Для вас, батьки. 10.05 — Творчість народів світу. 10.35 — Більше хороших товарів. 11.05 — Міжнародні змагання з стрибків у воду «Весняні

Четвер, 13 березня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімн настига. 9.05 — Відгукніть. сурмачі! 9.35 — Фільм «Довір'я». 11.05 — П. Чайковський. «Італійське каприччю». По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — По Сибіру і Далеким Сходу. Кінопрограма. 15.40 — Шахова школа. 16.10 — Тележурнал «Настанови». 16.40 — Грає уральське тріо баяністів. 17.10 — Телефільм «Мелодія сонячних барв». 18.00 — Ленінський університет мільйонів. «З іменем Леніна». 18.30 — Мультифільм «Колі велможа прокинувся». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Док. телефільм «Вибір варіанту». 19.50 — Чемпіонат світу з фігурного катання. Парне катання. 21.00 — «Час». 21.35 — Зустріч з письменником Ю. Нагібніним у концертній студії Останіно. По закінченні — 23.00 — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — Для малю. «Срібний дзвіночок». 16.30 — Концерт молодих виконавців. 17.00 — «Республіканська фізико-математична школа». Передача 2. 17.30 — Чемпіонат СРСР з боротьби дзюдо. 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — Оголошення. (К-д). 18.20 — К. т. «Дисертація». (К-д). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Док. фільм «Італія у Лондоні». 3 частина «Ленінський альбом». 19.40 — К. т. Симфонія. «Російські люди». Вистава. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження вистави «Російські люди». В перерві — Новини.

П'ятниця, 14 березня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімн настига. 9.05 — Веселі старту. 9.30 — Фільм «Вона зграя». По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм. 15.25 — Поезія. Г. Містраль. 16.05 — Міжнародні змагання з стрибків у воду «Весняні ластівки». Трамплін. Жінки. 16.30 — Справа московського комсомолу. 17.00 — В гостях у казю. Фільм «Вероніка». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Пошта програм «Час». 19.40 — Фільм «Кавказька полонянка, або Нові пригоди Шуріка». 21.00 — «Час». 21.35 — Ермітаж. Зимовий палац. 23.05 — Сьогодні у світі. 23.20 — Чемпіонат світу з фігурного катання. Чоловіки. Довільна програма.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — «П'ять хвилин на роздуми». Молодіжний розважальний передача. 11.40 — «Шістий екран». 8 клас. Історія. 12.10 — Художній телефільм «Голубка». 4 серія. 16.00 — Новини. 16.10 — Для малю. «Срібний дзвіночок». 16.35 — «Калот-компанія». «Глобус». 17.10 — Док. фільм «83 днів». 3 частина «Ленінський альбом». 17.45 — К. т. «День за днем». (К-д). 18.00 — Для дітей. «Нама читаночка». 18.30 — «Актуальна камера». 19.00 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Сокиля» — «Крилаті Рад». 1 і 2 періоди. 20.25 — Фільм-концерт «Носини курпати». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Сокиля» — «Крилаті Рад». 3 період. (Відеозапис). 22.10 — О. Гончар. «Пізнє прозріння». Теленовела. По закінченні — Новини.

Субота, 15 березня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімн настига. 9.05 — АВВГДейка. 9.35 — Для вас, батьки. 10.05 — Творчість народів світу. 10.35 — Більше хороших товарів. 11.05 — Міжнародні змагання з стрибків у воду «Весняні

ластівки». Трамплін. Чоловіки. 11.55 — Раді і життя. 12.25 — «Спортлото». 12.40 — Наша адреса — Радіо-Сонет. 13.15 — Наш огляд. Ведучий — політичний оглядач Ю. Летунов. 14.00 — Ермітаж. Зимовий палац. 14.30 — Новини. 14.45 — Телефільм для дітей «Звідки пода біжить». 15.30 — Комора Сонця. 16.30 — Мультифільм «Наш друг Пипичтай». «Пога і лисенці». 16.55 — Док. телефільм «Колі приходять старість». 17.15 — Тележурнал «Співдружність». 18.00 — Виступає академічний оркестр російських народних інструментів Центрального телебачення і Всесоюзного радіо. 18.30 — Очевидице — пейзажне. 19.30 — Чемпіонат світу з фігурного катання. Спортивні танці. Довільна програма. 21.00 — «Час». 21.35 — «Заспіваймо, друзі!». Муз. програма. По закінченні — Новини.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — Док. телефільм «Витязі». 10.35 — Циркова програма. 11.25 — «Адреса довіди: радгосп «Кіньська овочева фабрика». 12.25 — «Лампа Алладина». Лялькова вистава. 13.30 — «Доброго вам здоров'я». 14.00 — Для дітей. «Мандрівки Гнатика-юнагата». 14.30 — До 1500 річчя м. Києва. 15.10 — «Пізнані вітрила». Репортаж з Мінкозав'язання і флоту. 15.40 — Лауреати Депутатів премії УРСР ім. Т. Г. Шевченка 1979 р. в галузі літератури і мистецтва. 16.40 — «Пошта «Сатиничного об'єкту». 17.10 — Тележурнал «Сонячні кларнети». 18.50 — «Актуальна камера». 19.30 — Художній телефільм «17 миттєвостей весни». 1 серія. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Спортивна програма. По закінченні — Новини.

Неділя, 16 березня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімн настига. 9.05 — Концерт ансамблю народної музики «Леутарі». 9.30 — Будівництво. 10.00 — Служба Радянському Союзу! 11.00 — «Здоров'я». 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — Кіножурнал «Будівництво і архітектура». 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний Київ. 14.00 — Телефільм «Вічний пошук». 10 серія. «Тринадцять мінут». 15.10 — Чемпіонат світу з фігурного катання. Жінки. Довільна програма. 15.45 — Клуб кінополювання. 16.45 — Сьогодні — День працівників житлово-комунального обслуговування населення. Виступ міністра житлово-комунального господарства РРФСР С. М. Бутусова. 17.00 — До 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Док. телефільм «Музика в сім'ї Ульянових». Фільм 2-й. 18.00 — Міжнародна палеорама. 18.45 — Телефільм «Нічний дозор». (Франція). 20.20 — Чемпіонат світу з фігурного катання. Показові виступи. (21.20 — «Час»). По закінченні — 22.45 — Новини.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — Сьогодні — День працівників житлово-комунального обслуговування населення. 10.50 — «Село і люди». 11.35 — Для школярів. «Зустріч з юнгою Юркою». 12.05 — Концерт ансамблю скрипалів Великого театру Союзу РСР. 12.35 — «Дуже хитра казка». Лялькова вистава. 13.30 — «Міфі і дійсність». 14.05 — Міжнародні змагання з боксу. 15.30 — Телефільм «Живуть на селі художники». 16.00 — «Слава солдату». 17.05 — Фільм-концерт «Нарпатеєві мелодії». 17.30 — «Листи друзів». Героїчні сторінки життя М. Островського. 18.30 — «Актуальна камера». 19.00 — Спортивна програма. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «17 миттєвостей весни». 2 серія. По закінченні — Новини.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

БК 02354.

Газета
выходит
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патриотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaborаторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України,
м. Кіровоград, вул. Гілки, 2.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 61197.

Зам. № 120.

Тираж 54 000.